

עצור, סיסמה!

בעל הטור מביט בצורה מפוכחת על מחקר חדש בתחום זיהוי המשתמשים

וקרנית העין הם רק חלק מטכניקות הזיהוי שכבר משרתות ארגונים רבים בבקרת המבואות למערכותיהם הממוחשבות. אמצעים אלה, שהגיעו לבשלות מבצעית מלאה, מגלמים בתוכם כמה בעיות, בראשן העובדה שהחיבור שלהם למערכת המידע המסוימת לא תמיד ישים מבחינה תפעולית או כלכלית. אמצעים אלה מזהים בעיקרון את מי שניגש פיזית לנקודה מסוימת, אבל לא את מי שעובד בפועל במחשב. על רקע זה צמח הרעיון החדש.

במאמר הנדון מדובר על מאמצים מקבילים לזיהוי נטול סיסמאות. למשל, מחקר שנועד לאפיין חד ערכית את תפעול העכבר. אין ספק שמה שנראה כעת כדמיון יהפוך במהרה לדבר סטנדרטי. אתגרים גדולים בהרבה הפכו רעיונות שנראו כמדע בדיוני למציאות אפורה ועניין שבשגרה.

כמה תועלת תביא ההמצאה האמורה? קשה להעריך. אולם כבר עתה אין ספק שיהיו לה היבטים שליליים, למשל בתחום צנעת הפרט. מרגע שכלי האבחון יהפכו למבצעים ויופצו כסחורה לכל דכפין, ייכנס למגרש עוד אמצעי למעקב אחרי מעשי האנשים ברשתות.

היכולת לזהות את הגולש האנושי לכאורה תקרוץ להרבה גורמים מעוניינים. צאו וחישבו על כך, שאם יופיעו מאפייני הקלדה של אדם מסוים בבסיס הנתונים של משתמש, לא יעזור לו אם יחתום בשם בדוי על טוקבק, למשל. לא תהיה שום משמעות לעובדה שהוא יעשה שימוש במחשב לא לו או ינסה לטשטש את זהותו על ידי שימוש ברשת ציבורית פתוחה. הגורם המעוניין יבחין במדויק במי מדובר, מבלי שמי שמשמש יעד למעקב יידע על כך.

אולם נדמה שכל ניסיון לבלום את הרעיון החדש יהיה מאמץ סרק. הרעיונות הטכנולוגיים, על הטוב והרע שבהם, הופכים כולם לעובדות. החידוש הבא בתחום טכנולוגיית המידע כבר מבשיל בפניה כלשהי בעולם ויראה אור בוודאי בימים הקרובים. נותר רק לקוות שהתועלות ימשיכו לעלות על החסרונות, לפחות כפי שאירע עד היום.

ככל שמתרחב השימוש בטכנולוגיית המידע, כן גדלה חיוניות יכולות המידוד וההרשאה. השאיפה היא שכל אחד, והוא בלבד, יוכל לפעול בחשבוננו הפרטי. רק מי שמורשה באמת יוכל לגשת לחומר מסווג. כבר כמה עשורים שוקדים מדענים ומומחים בתחומים שונים על מציאת דרכים מטביות לסינון מרבי של הנכנסים למערכת מידע מסוימת או לחלק ממנה. הסיסמה המוכרת לכולנו מהווה עד היום נדבך מהותי בשרשרת ההגנות של מערכת המידע הממוחשבת. אולם בעקבות מאמר שפורסם לפני ימים אחדים בניו-יורק טיימס, נראה שגם כאן עומד, כנראה, לחול שינוי בסיסי בעתיד הנראה לעין.

העיתון דיווח על מחקר שמתנהל בעידוד זרוע של משרד ההגנה האמריקני, במטרה להשתחרר כליל מן התלות בסיסמאות. הזיהוי של המשתמש יתבצע אוטומטית וישען על דינאמיקת ההקלדה. מסתבר שלכל אחד מאיתנו יש סגנון הקלדה משלו. אחד המאפיינים שלו יכול להיות משך הזמן שהמקליד מותיר את האצבע על המקלדת, שנמדד בעשיריות השנייה. פרמטר אחר יכולים להיות פרקי הזמן שבין

הרעיונות הטכנולוגיים, על הטוב והרע שבהם, הופכים כולם לעובדות. החידוש הבא בתחום טכנולוגיית המידע כבר מבשיל בפניה כלשהי בעולם ויראה אור בוודאי בימים הקרובים. נותר רק לקוות שהתועלות ימשיכו לעלות על החסרונות, לפחות כפי שאירע עד היום.

הקלדת אות מסוימת לאחרת. השאיפה היא להגיע למצב שבו אפשר יהיה למצב דפוסים שיהיו את האדם אפילו במצבי רוח משתנים, ברמות עייפות שונות ובמצבי בריאות מגוונים. הפיתוח כבר עבר שלב ניסוי ראשוני, ורמת הזיהוי שנמצאה בו הגיעה ליותר מ-95%.

לזיהוי באמצעות סיסמאות יש מגבלות לא מעטות. ככל שנבחר בצירוף יותר מורכב ומסובך, הסיכוי לזכור אותו קטן בהתאם. אנחנו מצווים לבחור סיסמה שונה לכל אחת מהמערכות הרבות, כדי להיכנס בדרך אישית ובטוחה. מי שמחליף את הסיסמה לעתים מזומנות, כפי שלכאורה אמורים לנהוג, רק מחריף את הקושי התפעולי. לכל אלה מתווסף הסיכון של חשיפת הסיסמאות. רבים מספור הסיפורים היומיומיים על האקרים שהצליחו להגיע בצורה זדונית לקודים של אחרים ועשו בשמם שימוש לא מורשה במערכות.

מאמצים ליתר את הסיסמאות

מאמצים רבים בכיוונים שונים הולידו אמצעי זיהוי שמייתרים לכאורה את הסיסמה. טביעת אצבע, טביעת כף יד, ניתוח קול, חתימה אישית